

REGERINGSKANSLIET

2009-12-17

Fi2009/7809

Finansdepartementet

Kommun- och finansmarknadsministern

Finansminister

Sigbjörn Johnsen

Det Konglige Finansdepartement

Postboks 8008 Dep

0030 OSLO

Arkivnr.

09 3079-11

Angående ändring i insättningsgarantidirektivet

Käre kollega,

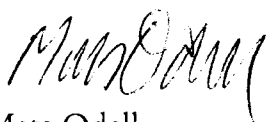
Som ansvarig minister för finansmarknadsfrågorna, däribland frågor angående insättningsgarantin, vill jag svara på Ditt brev adresserat till Anders Borg, daterat den 8 December.

Jag delar din syn att Norge har och har haft ett väl utformat och väl fungerande system för insättarskydd. Jag delar också din bedömning att det inte haft några uppenbara konkurrenssnedvridande effekter, vare sig för Sverige eller för andra EU-länder. Detta beror dock förmodligen, som Du påpekar, i betydande utsträckning på möjligheten till s.k. topping up i värdlandet. Det finns självklart också ett stort värde i att länder inom EU och det vidare EES-samarbetet, här som på andra områden, kan utforma lösningar som passar den egna marknaden, förutsatt att det inte skapar problem för andra.

Samtidigt finns också ett stort, och generellt sett växande, behov att utforma enhetliga regler och regeltolkningar på det finansiella området mot bakgrund av den alltmer långtgående integrationen på finansmarknaderna. Inte minst finanskrisen har satt detta på sin spets och visat att skillnader i regler och regeltillämpning, som kan framstå som oproblematiska under normala marknadsförhållanden, kan skapa stora problem när störningar uppstår. Ökad harmonisering av regler, enhetligare metodik och befogenheter i tillsynen och ökad samordning har därför varit grundtemat för EU:s reformarbete på det finansiella området under året som gått.

Utformningen av insättarskyddet är en av de aspekter där EU dragit slutsatsen att fördelarna med en enhetlighet väger tyngre än värdet av nationellt utformade lösningar. Inte minst har Sverige under flera år pekat på nödvändigheten av ökad harmonisering. Förvisso har olika medlemsstater haft olika syn på detta och på hur en enhetlig modell ska se ut. Det har också funnits en insikt om att det övergångsvis kan innebära problem för vissa länder att ändra sina uppbyggda system. Trots detta har man i EU-kretsen kommit fram till att en enhetlighet ändå är önskvärd, och att alla länder därför har att anpassa sig till detta. Från svensk sida har vi svårt att se övertygande skäl för att förutsättningarna i Norge på den här punkten skulle anses så radikalt annorlunda att ett undantag skulle vara motiverat. Självfallet anser vi att det ska ges nödvändig tid för att åstadkomma en anpassning, men i grunden är det vår uppfattning att även Norge bör kunna tillämpa samma modell som EU beslutat.

Med vänlig hälsning

Mats Odell